

ALLAH'IN YOLUNA DÖNÜŞ GECESİ*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîne alâ külli hâlin ve fî külli hîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne muhammedini'l-emîn... Ve âlihî ve sahibihî ve men tebiahû biihsânin ilâ yevmi'd-dîn... Emmâ ba'd.

Çok aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemizi nice hayırlı günlere, kandillere, bayramlara, bereketlere, feyizlere nâil eylesin. Bu gece Şa'ban ayının, Şa'bân-ı Şerifin 14'ünü 15'ine bağlayan, dışarıda pırıl pırıl mehtabın her tarafı nurlandırıp aydınlattığı, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin yerlere göklere rahmetini saçtığı bir gece...

Bu geceye mübarek bir gece denmiştir. Mübarekliğinin sebebi, içinde Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin kullarına ihsanı olan rahmetinin, bereketinin, hayrının, gufranının çok olmasından dolayıdır.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bu gecede, sayısız mü'minleri lütfuyla, keremiyle affına mazhar eyleyecek. Rabbimiz Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri cümlemizi bu gecede affolunanlardan, bağışlananlardan eylesin... Afv u mağfiretten mahrum olanlardan eylesin...

Bu geceye Beraet Gecesi deniliyor. Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemizi suçtan, günahattan,

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

her türlü maddî ve mânevî hastalıklardan, yaptığımız günahların Allah tarafından bize yazılmış olan cezalarından beraet etmeyi bize nasib eylesin... Hepimizi afiyet ve saadet üzere yaşayıp, iman-ı kâmil ile ahirete göçenlerden, dünyada, ahirette saadete erenlerden eylesin...

a. Bu Gece Affedilmeyenler

Aziz ve muhterem kardeşlerim! Hazret-i Ali Efendimiz (*Radıya'llàhu anhu ve kerrema'llàhu vechehû*) tarafından rivayet edilen bir hadis-i şerifine göre, Peygamber SAS buyurmuşlar ki:¹

يَنْزِلُ إِلَّ تَعَالَى فِي لَيْلَةِ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ إِلَى
السَّمَاءِ الدُّنْيَا،

فَيَغْفِرُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ؛ إِلَّا لِمُشْرِكٍ، أَوْ مُشَاحِنٍ، أَوْ
قَاطِعِ رَحِمٍ،

أَوْ امْرَأَةٍ تَبَغَى فِي فَرْجِهَا.

(*Yenzilu'llàhu tealâ fi leyleti'n-nısfı min şa'bâne ile's-semâi'ddünyâ*) “Allah-u Tealâ Hazretleri işte şu Şa'ban ayının şu gecesinde, yâni 14'ünü, 15'ine bağlayan gecede, en yakın olan semâya nüzul buyurup, (*feyağfiru li-küllı müslimin*) her müslümanı afv u mağfiret eder.” Yâni, Allah-u Tealâ Hazretleri'nin rahmetinin

¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.III, s.466, no:7461, 7462; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.III, s.486, no:2625.

yeryüzü ahalisine çok yayıldığı, yaklaştığı bir hayırlı mübarek gecedir.

Yalnız, müşrikler müstesna... Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne şirk koşanlar, onun varlığını, birliğini, vahdâniyetini anlamayanlar, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin evsafını bilemeyenler, Esmâ-i Hüsnâsını sezemeyenler, ona her türlü şirkten berî olarak ibadet edemeyenler, o müşrikler, bu rahmetten mahrum kalacaklar. Dileriz ki; Rabbimiz Teâlâ hiç bir şeyi ona gizli veya âşikâr şirk koşmamayı, bize dâimâ nasib eylesin...

Çünkü şirkin bazen hafîsi vardır, gizlisi vardır ki, o karıncanın ayağının sesinden daha sessizce insanın yanına sokulup da, kalbine yol bulabilir. O gizli şirke riyâ derler. Riya; gösteriş, ahirete müteallik bir amelini yaparken sevap değil, Allah'ın rızasını için değil de, dünyadaki insanların alkışını, beğenmesini istemek, onlara amelini göstermeye çalışmak, çabalamak mânâsına geliyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi riyadan korusun... Her amelimizi ihlâs ile yapmayı nasib eylesin... Şirkin her çeşidinden hıfz eylesin... Şu *Lâ ilâhe illa'llâh* kelime-i tevhidi üzere yaşayıp, o kelime-i tevhidin hayrına, bereketine, mizanımızı ağır getirip, cennete girenlerden eylesin...

Bu gecede affolmayan, Allah'ın rahmetine eremeyen kimselerden ikincisi; yâni her müslüman girecek ya, giremeyenlerden bir diğeri, müşahin olan... *Müşâhin*; kalbinde

müslüman kardeşine, arkadaşına, dostuna karşı kin, düşmanlık, buğz, adâvet besleyen kimse demek. Bu da affolmayacak.

Kimi incelese, öne alsak, ortaya koysak, herkesin kendine göre kusuru vardır. Başkalarının kusurlarını görme, affet! Kendi kusurlarını düşün! Sabahleyin namaza gelemezsin... Tevbe edersen, yine günah işlersin... Harama bakarsın, haram lokma yersin, şöyle olur, böyle olur... Günahkâra acımak lâzım, tevbe etmek lâzım, onun için dua etmek lâzım!

Eğer bir insanın başkasına karşı içinde kini, kırgınlığı, buğzu, adaveti olursa, mü'min, mü'mini sevemezse; o kindar kimseleri de Allah-u Teâlâ Hazretleri bu gecede affetmiyor. Hepimiz, içimizde kime karşı kırgınlık varsa onu silelim! Dargın olduğumuz kardeşlerimizle barışalım, hesabını Allah'a havale edelim! "Bizden yana olanları bağışladık, haydi hakkımı helal ettim." diyelim ve böylece bu müşâhin sıfatına düşmekten; bu yüzden de Allah'ın rahmetine eremekten kendimizi koruyalım, kurtaralım!

(*Ev kâtın rahimin*) "Akrabalarıyla bağlarını koparanları da Allah affetmez." Bu gece affetmediği insanlardan biri de, sıla-i rahim yapmayan, akrabalarıyla ilgiyi kesen, onlara küsen kimseler olmuş oluyor. Rabbimiz Teâlâ Hazretleri bizi akrabalarımızla, dostlarımızla muhabbetli eylesin...

(*Ev imreeten tebgî fî fercihâ*) "Bir de namusunu satan kadını, yâni zâniye, bâğıye kadını Allah-u Teâlâ Hazretleri affetmeyecek."

Allah-u Teâlâ Hazretleri bütün Ümmet-i Muhammed'in evlatlarını, bütün memleketimizin ana kuzularını, evlatlarını, ciğerpareleri namuslu eylesin... Bu gazetelerin, bu radyoların, tiyatroların, gazetelerin, filmlerin kışkırtmasıyla lüks ve parlak yıldızlı, yaldızlı hayat arzularıyla, fazla keyif sebebiyle, böyle yanlış yollara sapmaya teşvik çok fazla miktarda... Onlara aldanmamayı Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemize nasib eylesin... Helâl lokma yeyip, salih ameller işleyip, ırzımızla, şerefimizle, haysiyetimizle, namusumuzla yaşamayı cümlemize nasib eylesin... Cümlemizin evlatlarını da, doğru yoldan ayağını kaydırıp yanlış yollara düşürmesin...

b. Peygamber Efendimiz'in Duası

Peygamber SAS Hazretleri bu gecede müstesna ibadet etmiş, rivayetler var. Bu gecedeki ibadetlerinde ve bu geceye itibar etmesi, bu gecede çok çalışması, sevaplı işler yapması hususunda Cebrâil AS kendisine bilgi vermiş; bu gece müstesna bir gecedir, o şekilde hareket etsin diye. Peygamber SAS Efendimiz de mübarek hanımlarından izin alarak; "Haydi bu gece bana müsaade edersen ben biraz ibadet etmek istiyorum, müsaade edersen ibadet edeyim!" diye nöbeti gelmiş olan ailesinden, eşinden izin isteyerek ibadetle meşgul olmuştur.

Peygamber SAS Hazretleri bir keresinde Hazreti Aişe Vâlidemiz'in hücre-i saadetine gelmiş, soyunmuş, tam yatacak gibi bir hazırlık yaptıktan sonra, tekrar giyinmiş. Demek ki kendisine bir haber geldi, bir ikaz oldu.

O tekrar giyinip gidince, Hazreti Aişe Vâlidemiz de meraklanmış. “Ne oluyor? Geldi, bir soyundu, istirahat hazırlığı içindeyken tekrar giyindi.” diye, bazı şeyler düşünmüş aklından. Peygamber Efendimiz çıktıktan sonra, o da arkasından çıkmış.

Sokak karanlık mıydı acaba? Değildi, çünkü mehtap vardı, Şa’banın 15’i, dışarıda mehtap var... Mehtaplı bir havada o önden, o arkadan, Peygamber Efendimiz *Bakîü’l-Garkad* kabristanına, Medine-i Münevvere’nin meşhur kabristanına gitmiş. Orada ibadet eylemiş. Gözlerini pırıl pırıl semaya dikerek, yıldızlara, mehtaba dikerek orada dualar eylemiş.

Eve geldiği zaman, namazlar kılmış. secdeler eylemiş. Hazreti

Aişe Vâlidemiz diyor ki:

“Duasında Peygamber Efendimiz’in şöyle dediği aklımda kaldı.” Eğilmiş, dua ediyor, secdesinde söylediği sözler şöyle:²

سَجَدَ لَكَ سَوَادِي وَخِيَالِي، وَأَمَّنَ بِكَ فُؤَادِي، أَبُوءُ

لَكَ بِالنِّعَمِ،

وَاعْتَرَفْتُ لَكَ بِذَنْبِي، ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْفُرْ لِي،

إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ

² Beyhakî, *Şuabü’l-İman*, c.III, s.385, no:3838; Hz. Aişe RA’dan.

الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ . أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ،
وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ

مِنْ نِقْمَتِكَ، وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْكَ، لَا

أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَي نَفْسِكَ

(هـب. عن عائشة)

(*Secede leke sevâdi ve hayâlî*) “Yâ Rabbi, sana vücudum, hayalim, aklım, fikrim, her şeyimle secde ettim. Yâni bütün varlığımla, hem bedenen, hem de fikrimle, aklımla senin azametini karşısında secde ettim.”

İnsanın secde hali, Allah’a en yakın olduğu haldir. *Lâ teşbih ve lâ temsil*, Rahmân’ın ayağına kapanmak gibi oluyor secde... Yâni, öyle bir saygı ifade eden şekil ki, insan Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne tâzimini secde ile en güzel ifade ediyor ve onun için başka kimsenin huzurunda secde edilmiyor. Kimsenin önünde eğilinmiyor, sadece Allah’ın huzurunda eğiliniyor. “Sana hem hayalim, hem de vücudum secde etti yâ Rabbi!”

(*Ve âmene bike fuâdî*) “Yâ Rabbi, sana kalbimden, gönlümden inandım. Kalbim sana iman getirdi. Hiç içinde şek, tereddüt olmadan senin varlığını, birliğini ikrar eyledi.”

(Ebûü leke bi'n-neami va'tereftu leke bi-zenbî) “Yâ Rabbi, sen bana sayısız nimetler ihsan eyledin. O nimetlerini biliyorum, kabul ediyorum, teşekkür ederim, itiraf ediyorum, evet bu nimetleri sen bana gönderdin, şükran duygusuyla doluyum. Ve buna rağmen kendi eksikimi, kusurumu, hatalarımı, günahlarımı da biliyorum yâ Rabbi!”

(Zalemtü nefsi) “Nefsime zulmettim, hatalı hareketler işledim, zelleler vâki oldu. *(Fa'fir lî)* Beni afv u mağfiret eyle yâ Rabbi! *(Innehû lâ yağfiru'z-zünûbe illâ ente)* Çünkü günahları senden gayrısı affı mağfiret eylemez.”

(Euzû bi-afvike min ukûbetike) “Yâ Rabbi, senin, bu yaptığım hatalardan bana cezâ vermeden, beni ikablandırmadan, ukubete uğratmandan, senin affına ilticâ ederim. Beni affeyle, beni cezalandırma...”

(Ve euzû bi-rahmetike min nakmetike) “Yâ Rabbi, senin, bu yaptığım kusurlardan dolayı benden intikam almandan, senin merhametine iltica ederim, rahmetine sığınırım.” Yâ Rabbi, aziz-i züntikamsın, benden intikam alacak, beni cezalandırılacak duruma düşürme! Bana rahmetini nasib eyle...”

(Ve euzû bi-rıdâke min sahatike) “Yâ Rabbi, senin kızmandan, kızgınlığından senin hoşnutluğuna sığınırım.”

(Ve euzû bike minke) “Yâ Rabbi, senden sana sığınırım. Nereye gideyim, başka kapı yok, başka dergâh yok, senin kapına geldim; senden sana sığınırım.”

(Lâ uhsi senâen aleyke) “Yâ Rabbi, sana nasıl hamd ü senâ edeyim, senin güzel sıfatlarını nasıl sıralayabileyim? Bitiremem, sonsuz güzel sıfatlarını saymaya gücüm yetmez.”

(Ente kemâ esneyte alâ nefsike) “Sen ancak kendini Kur’an-ı Kerim’de nasıl medh ü senâ ettiysen, ne sıfatlar ile tavsif eylemişsen, ancak sen kendin kendini tavsif edersin... Ben aciz, nâçiz beşerim. Dilim senin azametini, kudretini göstermeye, saymaya, sıralamaya, itiraf etmeye yeterli olmaz!” diye Peygamber SAS Efendimiz ayakta, oturarak sabaha kadar böyle ibadet eylemiş.

Bu duayı niçin okuyoruz size, Arapça’sını niye söylüyoruz?

“Peygamber Efendimiz gibi her türlü günahları bağışlanmış, zaten güzel ahlâkı ile nümune insan olarak yeryüzüne gönderilmiş, peygamber seçilmiş, evvelînin ve âhîrinin efendisi olan Peygamber Efendimiz’in tevazuunu görün, Peygamber SAS Efendimiz’in ibadetini görün, sabahlara kadar nasıl böylece Rabbimize münacaat ettiğini, hangi kelimeleri kullandığını bilin de, siz de ona göre dua ve niyaz ederek, gözyaşı dökerek, günahlarınıza tevbe ve istiğfar eyleyin de, bu yol ile Rabbimizin affına, rahmetine nail olun!” diye söylüyoruz.

Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemizin kalbine yumuşaklık ihsan eylesin. Gözümüzde şöyle bir yaşarma, duygulanma nasib eylesin. Çünkü bir insan, günahlarına pişman olup da gözyaşı döktü mü, o gözyaşı yere damlar damlamaz,

Allah-u Teâlâ Hazretleri onun günahlarını afv u mağfiret eder.

c. Mübarek Bir Gece

Bu gece hakkında çok rivayetler olmuştur. Bu gecenin hayrı bereketi hakkında hiç şek şüphe yoktur. Ama bu rivayetlerin Kur'an-ı Kerim'deki, hocamızın yatsı namazındaki okuduğu Duhan Sûresi'nin ayetlerinin içinde zikri geçen *Leyle-i mübâreke*;

حَمُّ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ. إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ

(الدخان: ۱-۳)

(*Hà mîm. Ve'l-kitâbi'l-mübîn. Innâ enzelnâhü fî leyletin mübâreketin innâ künnâ münzirîn.*)
(Duhan, 44/1-3)

Bu *Leyle-i mübâreke* hakkında alimlerimizin çeşitli ictihadları, sözleri, kavilleri vardır. Bazıları diyorlar ki:

“—Kur'an-ı Kerim'in Ramazan'da indiği belli olduğuna göre, Kadir gecesi kastedilmiştir bu ayetlerden.”

Bazıları da diyorlar ki:

“—Hayır, Kur'an-ı Kerim Şa'ban'ın bu gecesinde inmiştir de, Kadir gecesinde tamamlanmıştır. O geceyle bu gece arasında bir mânevî ilgi, ilişki vardır. Bu gece, yâni Şa'ban'ın 15'i gecesi, Berat Gecesi kastediliyor.” diye alimlerimizin çeşitli sözleri var.

Bu gecenin mübarekliğinde tereddüd yok da, feyzinde, bereketinde tereddüt yok da; “Acaba kulların rızıklarının, amellerinin, ecellerinin, hayatlarının, ölümlerinin, yazıldığı gece bu gece midir, Kadir Gecesi midir? Kadir Gecesi Şa’ban’ın 15’inde midir, Ramazan’daki midir?” diye alimlerimizin sözleri var.

Tabii, Allah-u Teâlâ Hazretleri bu işin esrarını bilir, sevdiği kullarına da bildirmiş. Allah-u Teâlâ Hazretleri bu gecede Benî Kelb kabilesinin koyunlarının kolları adedince kulları cehennemden azâd edecek. Bu kesretten kinayedir. Yâni çok kullarını Allah-u Teâlâ Hazretleri afv u mağfiret eyleyecektir. Rabbimiz Teâlâ Hazretleri cümlemizi bu gecede affolunanlardan eylesin...

d. Kiblenin Mescid-i Haram’a Değiştirilmesi

Bu gecenin tarihi, müjdevî mes’ud özelliklerinden bir tanesi de, kitaplarımızda yazıldığına göre, kible Kudüs tarafından Kâbe-i Müşerrefe tarafına Şa’banın bu 15. gecesinde tahvil olunmuş, değiştirilmiş. Neden? Peygamber SAS Efendimiz’e peygamberlik geldiği zaman, Kâbe’nin içinde putlar olduğundan, müşrikler henüz Kâbe’yi müslümanlara teslim etmemiş olduğundan, Peygamber SAS Efendimiz Kuds-ü Şerif’e doğru teveccüh edip, namazı öyle kılardı.

Mekke’de dururdu ama, Kudüs’e doğru, şimale doğru dönerdi. Ama şimdiki müezzin mahfilinin olduğu yer gibi bir yerde durup, Kâbe’yi de karşısına alıp, Kudüs’ü denk getirmek tarzında...

Böylece gönlünden isterdi ki hep Kâbeye dönük olsa, ibadet öyle olsa. Böylece zaman geçti ve Medine-i Münevvere'ye göçtü Peygamber SAS Efendimiz. Kâbe'nin içinde putlar olduğundan, Kur'an-ı Kerim'de:

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ. فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ،
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا، وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا

(آل عمران: 97-96)

(Inne evvele beytin vudıa li'n-nâsi le'llezi bi-bekete mübâreken ve hüden li'l-âlemîn. Fîhi âyâtün beyyinâtün makâmu ibrâhîm, ve men dehalehû kâne âminâ, ve lillâhi ale'n-nâsi hiccü'l-beyti meni'stetâa ileyhi sebilâ.)
(Âl-i İmran, 3/96-97) ayetleriyle medhedilen o Kâbe-i Müşerrefe'ye, Peygamber Efendimiz dönmedi. İçinde put olduğundan, mübarek bir bina olmasına rağmen, Peygamber SAS Efendimiz Kâbe'ye dönmedi.

Amma, ne zaman ki Medine-i Münevvere'ye hicret ettiler, ne zaman ki aradan 16 ay kadar geçti; bir gün Peygamber SAS Efendimiz yedi mescidlerin bugün olduğu mıntıkada, Benî Seleme yurduna gitti. Orada bir mübarek zâtın vâlidesini (*Rıdvanullahu teâlâ aleyhim ecmaîn*) ziyaret maksadıyla gitmişken namazda,

فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

(البقرة: ١٤٤)

(Fevelli vecheke şatra'l-mescidi'l-haram)
(Bakara, 2/144) ayeti indi. Bu Şa'ban'ın 15. gününde, namazı kılıp duruyorken, Kuds-ü Şerif'e doğru dönmüşken, "Yönünü Kâbe-i Müşerrefe'ye döndür! Senin ne zamandır oraya dönmeyi arzu ettiğini biliyorum ey Rasûlüm. Dön o tarafa!" diye emir gelince Allah-u Teâlâ Hazretleri'nden; namazın içinde döndü Peygamber Efendimiz, Mekke-i Mükerreremeye, Kâbe-i Müşerrefe'ye teveccüh eyledi.

Kadınlar döndüler, oradan kalktılar arka tarafa geldiler. Erkekler yerlerini değiştirdiler, Peygamber Efendimiz'in arkasına geçtiler. Böylece, aynı namazın içerisinde, Kuds-ü Şerif'e doğru namaz kılarken Peygamber SAS Efendimiz, bu Şa'banı'n 15. gününde, yâni bu günde döndü Mekke-i Mükerreme'ye... Tabii büyük bir müjde, büyük bir sevinç, büyük bir bayram.

Çünkü yahudiler, "Bak bizim Kudüsümüze dönüyor!" filan diyorlardı. Kudüs onların değil, müslümanların... O peygamberler, Süleyman AS'lar, Davud AS, İbrâhim AS'lar da müslümanların peygamberi ama, onlar öyle diyorlardı. Peygamber Efendimiz de Kâbe-i Müşerrefe'yi çok seviyordu. Böylece Kâbe-i Müşerrefe'ye döndü.

Muhterem kardeşlerim! Şimdi mâdem ki Kâbe gibi mübarek bir mescide bile, içinde putlar olduğu zaman dönülmüyor. O halde biz gönül

Kâbemizi de putlardan temizlemezsek, insana bir hayır, bereket ve feyiz gelmez.

*Sür Çıkar ağyârı dilden, tâ tecellî ede Hak,
Padişah konmaz saraya, hâne mâmur olmadan...*

Onun için, biz de gönlümüzün Kâbesini putlardan temizleyelim!

Putlar nelerdir, insan hangi puta tapar? Para putuna tapar, mevki, makam putuna, şöhret putuna tapar. İçimizde böyle mâsivallah babından, Allah'ın yolundan bizi alıkoyan ne gibi hevâ ve hevesler varsa, arzular varsa, Allah-u Teâlâ Hazretleri şu mübarek gece hürmetine kalbimizi pâk eylemeyi, o arzulardan, o mânevî putlardan, o tapındığımız, bağlandığımız şeylerden sıyrılmayı, kurtulmayı hakîkî kibleye dönmeyi Rabbimiz bizlere nasib eylesin...

e. Kâfirlere Benzemeyelim!

Muhterem kardeşlerim! Müslümanlar ibadet hususunda bile ehl-i kitaba, müşriklere benzemişler. Peygamber SAS Hazretleri buyurmuş ki:

“—Yahudilere, hristiyanlara muhalefet ediniz! Onlar bıyıklarını uzatırlar, sakallarını keserlerdi. Siz bıyıklarınızı kesin, sakallarınızı uzatın! Onlar şöyle yaparlar, siz öyle yapmayın! Hatta, onlar şu gün oruç tutarlar, siz o gün tutmayın, şu gün tutun!” demiştir Peygamber SAS Efendimiz. Müşriklere, münâfıklara, yahudilere, hristiyanlara müslümanın benzememesini emretmiştir.

Şimdi, ibadet hususunda bile, kible hususunda bile yahudilere, hristiyanlara uyulmazsa,

günah hususunda hiç uyulur mu? Yâni, bu gün giyimimiz kime benziyor? Onlara benziyor. Tavrımız kime benziyor? Onlara benziyor. Tokalaşmamız onlara benziyor. Traşımız onlara benziyor, elbiselerimiz onlara benziyor, evlerimiz onlara benziyor... Masalarımız onlara benziyor... Her şeyimizi tepeden tırnağa, biz farkına varmadan, sessizce, sedasızca, belli etmeden; dedelerimizle de aramızda yaş farkı olduğundan, aradaki uzun zaman içerisinde yavaş yavaş bizi döndürmüşler, kendilerine yüzde yüz benzetmişler.

BugeceninhürmetineAllahbizeözümüzüzedönmeyi nasib eylesin... Hakîkî müslümanca yaşamayı nasib eylesin... Giyimimiz müslümanca olsun, konuşmamız müslümanca olsun, selâmlaşmamız müslümanca olsun, tokalaşmamız müslümanca olsun, yemek yememiz müslümanca olsun... Etrafımızdaki büyüklerimize, hocalarımıza gidelim, kitaplardan araştıralım; her şeyin müslümancasını soralım:

“—Şu benim yapacağım işin müslümancası nedir, nasıldır? Ticaretin müslümancası nasıldır? Ev adamlığının, idareciliğinin müslümancası nasıldır? Ev hanımlığının müslümancası nasıldır? Hocalığın, öğretmenliğin müslümancası nasıldır, talebeliğin müslümancası nasıldır? Doktorluğun müslümancası nasıldır, terziliğinin nasıldır, lokantacılığının nasıldır?”

Her şeyin İslâmcasını yapalım! Çünkü biz, Allah tarafından dünyanın en şerefli ümmeti kılınmışız. Herkes bize uysun... Bizim bir başkasını taklid etmemiz, bize yakışmaz.

Madem ki bu gecede müslümanlar kiblelerine dönmüşler,

Allah-u Teâlâ Hazretleri bize de şu Şa'banın yarısı gecesinde, şu hayırlı, mübarek gecede, şu andan itibaren her işimizi Cenâb-ı Hakk'ın rızasına döndürmeyi bize nasib eylesin... Bundan sonra bayrağımız, parolamız, büyük pankartlar üzerine yazacağımız yazımız ne olacak:

إِلٰهِي أَنْتَ مَقْصُودِي، وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي

(*İlâhi ente maksûdî, ve rıdâke matlûbî*) “Yâ Rabbi ben seni istiyorum, ben senin rızanı arıyorum! Senin rızan neredeyse, her işimi ona göre yapmağa prensip olarak karar verdim!” dememiz lâzım!

Akşamüstü düşündüm muhterem kardeşlerim: Avrupalılarda, batıdan gelen zihniyette, bizim müslümanların zihniyetine taban tabana zıt bir durum var.

أَيْنَ الثَّرَى مِنَ الثَّرِيَّاءِ؟

(*Eyne's-serâ mine's-süreyyâ*) derler Araplar. “Nerede toprak, nerede gökyüzündeki Ülker yıldızı?” ikisi arasında dağlar değil, semalar kadar fark var. Müslümanlıkla bu adamların kafaları farklı. Bu adamlar hürriyet demişler, hürriyeti bize de sevdirmişler. “Hürriyet güzel şeydir, hürriyet güzel şeydir, hürriyet güzel şeydir...” diye diye, bize de sevdirmişler. Ama nasıl bir hürriyet? Şeytana uymakta, nefse uymakta, günahları işlemekte hür olmak...

Böyle hürriyet onların başlarına çalınınsın!

Geçen gün getirdiler bir tomar gazeteyi, bir tomar mecmuayı, önüme koydular. Muhterem kardeşlerim, üç tane, dört tane haftalık mecmua var, açtım, okudum, yüreğim parçalandı. Gece uyumadım, iki buçuğa, üçe kadar okudum onları dün gece... Gazetelerin pazar ilavelerini okudum. Tepeden tırnağa, size söylemekten utanacağım, utanç verici şeyler hepsi, hep utanılacak şeyler. Yâni, burada imkân yok söylenmez.

Utanmamışlar, arlanmamışlar, sıkılmamışlar, yüzleri kızarmamış yazmışlar. Onlarla mecmua çıkartmışlar. Neye dayanıyorlar? “Sonsuz bir serbestlik ve hürriyet olsun, her türlü edepsizliği istediğimiz gibi yapabilelim!” Onların kafası böyle... Yâni şeytana uymakta, nefsin isteklerini yerine getirmekte kayıtsız, şartsız, kanun tanımaz, nizam tanımaz bir hürriyet.

Kadın serbest, ne nâne yerse, ne halt karıştıracaksa karıştıracak, serbest... Erkek serbest, her türlü haltı, edepsizliği, günahı, bin bir çeşit rezaleti, mel’aneti yapmak serbest gibi.

f. İslâm, Allah’a Teslim Olma Dini

Müslümanlığı düşündüm. Müslümanlığın daha ilk kelimesinde İslâm olmak, yâni,

أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ

(آل عمران: ٢٠)

(*Eslemtü vechiye li’llâh*) “Ben kendi zâtımı Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne götürmüşüm, teslim

etmişim, teslim olmuşum.” (Âl-i İmran, 3/20) İslâm, gidip teslim olma dini. Yâni, “Yâ Rabbi, senin hükmün ne ise, fermanın ne ise, emrin ne ise, buyruğun ne ise, geldim ben senin emrine tâbi oldum!” demek. Müslümanın müslüman olması, bu demek oluyor.

Girdiği zaman daha, “*Eşhedü en lâ ilâhe illa’llâh, ve eşhedü enne muhammeden abdühü ve rasûlühû*” dediği zaman, hürriyetini Allah-u Teâlâ Hazretleri’ne sunuyor:

“—Yâ Rabbi ben hürriyetten mürriyetten vazgeçtim, sana teslimim yâ Rabbi! Ne buyurduysan onu yapmaya ferman buyur, emret! Öl dediğin yerde ölmeye, kal dediğin yerde kalmaya; yap dediğini yapmaya, yapma dediğinden kesilmeye, sana teslim olmuşum gelmişim!” demiş oluyor müslüman.

Yâni, İslâm’ın hakiki mânâsı bu. Demek ki, taban tabana değil.

Avrupa’da bir hürriyet var, alkışlayalım mı? Hayır. İslâm’da bir esaret var üzülelim mi? Hayır.

Avrupa’daki hürriyet başlarına çalınısın! Çünkü şeytana tâbî olma hürriyeti... Çünkü günah yapma hürriyeti... Aile yok, namus yok, ırz yok, şeref yok, haysiyet yok, utanmak yok, arlanmak yok... Yâni bizim memleketimizde daha yakası açılmadık ne kadar şey varsa hepsini şimdi kitaplarda, gazetelerde yazıyorlar. Bunlar da eve geliyor, çocuk okuyacak.

“—Baba bu ne demek?”

Buyur bakalım söyle! Baba bu ne demek? Baba bu ne demek dediği zaman, veya demediği zaman, veya kenarda okuduğu zaman, veya senin hanımın okuduğu zaman, ne olacak senin halin? Alnının uç tarafı kaşınmağa başlarsa, oradan boynuz türemeğe başlarsa ne yapacaksın? Çatal çatal, geyik gibi boynuzlar...

Onun için, Avrupa'nın hürriyeti insanları dejenere etme hürriyetidir, insanlığı yok etme hürriyetidir. Avrupa'nın hürriyeti sahte bir yaldız, ama içi zehir dolu bir kupadır. Öyle hürriyeti istemiyoruz.

Öyle hürriyeti kimse isteyemez. Öyle hürriyeti bizim buradaki komutanlara götür, adamı kurşuna dizerler. Neden? O hürriyet ordunun içine girdi mi, ordu kalmaz. O hürriyet bir milletin için girdi mi, millet kalmaz. O hürriyet bir milletin mâneviyatını mahveder, her şeyini mahveder. Ailenin içine girdi mi, aile kalmaz...

Demek ki, hürriyetin her çeşidi iyi değil. Hürriyetin bir hududu var... İyilikleri yapmağa hür olacak insan, kötülüğü yapmakta hürriyet olmayacak.

Niye polis teşkilatı var dünya üzerinde, niye her memlekette var, bizim memleketimizde var? Çünkü, hırsızlık yapma hürriyeti yoktur. Hırsızlık yapanı tepelemek lâzım! Çünkü adam döğme hürriyeti yoktur... Çünkü, adam öldürme hürriyeti yoktur. Çünkü, başkasının malını alma hürriyeti yoktur da, birisi yapmağa kalkarsa, canına okumak içindir o teşkilat... Bir kaç gün önce polis günü vardı, "Polis adalet mekanizmasının ilk adımıdır." diye caddelere astılar.

Polis teşkilatı var, asker teşkilatı var, adliye teşkilatı var, bunların hepsi hürriyetin karşısındadır. Yâni bir insan ki, aşırı hürriyet yapacağım derken başkalarına zarar vermeye başlıyor. Bu teşkilatlara toslar ve oradan cezasını çeker.

Ama bizim memlekette, bunu bütün gücüyle körükleyen bir takım insanlar var. Oturmuşlar, el birliğiyle bu memleket ahalisi şehvetinin esiri olsun diye uğraşıyorlar. Şehvî duygularını kamçılaya kışkırtta, körükleye körükleye, çocukları baştan çıkartıyorlar, delikanlıları baştan çıkartıyorlar, kadınları baştan çıkartıyorlar... Ondan sonra, sen toplamaya çalıştıkça, kenara çekilip kıs kıs şeytanca gülüyorlar. Topla bakalım toplayabiliyorsan! “Ben bir fitne uyandırdım ki, topla bakalım toplayabilirsen!” diyorlar.

Bu gece bizim Allah’ın iradesine teslim olma gecemiz olsun...

Bu gece bizim şeytana uyma hürriyetimizin bittiği gece olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi, başıboş serseri davarlar gibi, sahipsiz hayvanlar gibi dolaşmaktan korusun...

Biz sahipliyiz, biz Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin kullarıyız. Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin emirlerine mutîyiz. Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin yasaklarını yasak belledik, memnunuz. İyi ki Rabbimiz zinayı haram etmiş. İyi ki Rabbimiz içkiyi haram etmiş, ne kadar şükretsek azdır. İyi ki Rabbimiz her haramı yerli yerinde yasaklamış.

رَضِيْتُ بِاللِّ رَبًّا، وَبِحَرَامِهِ حَرَامًا، وَبِحَلَالِهِ حَلَالًا.

(Radîtü bi'llâhi rabben, ve bi-harâmihi haramen, ve bi-halâlihî halâlen) [Rabbimizden razıyız; haramını haram etmesinden, helâlini helâl etmesinden...]

Helâllerinden de memnunuz, helâlleri bize yeter. Rabbimizin bize o kadar çok verdiği helâller var ki... Bu kadar meşrubat varken, bu kadar gıdalar varken, bu kadar lezzetler varken, bu kadar tatlılar varken, gidip de haram bir içkiye tenezzül etmemize; Allah'ın bu kadar güzel şey yolları varken, bize ikram etmişken, gidip de ille onları atlayıp atlayıp, tâ dip tarafta harama bulaşmamıza lüzum yok!

Allah-u Teâlâ Hazretleri bu gecemizi, bizim şeytana uymaktan Rabbimizin yoluna dönmemize vesile eylesin... Başiboş, serseriyâne, nefsin elinde oyuncak, şeytanın elinde maskara olmaktan, Peygamber SAS Efendimiz'e has ümmet olmaya dönmeye vesile eylesin...

Bu ay, Peygamber SAS Efendimiz'in mübarek Şa'ban ayıdır. Bu ayı seçmiş Peygamber Efendimiz. Diyor ki:

“—Receb ayı Allah'ın kulları afv u mağfiret ettiği aydır. Şa'ban ayı da benim ayımdır.” diyor.

Seçmiş ayların içerisinde. Onu seçmiş. Bu ayda Peygamber SAS Efendimiz'e çok salât ü selam edeceğiz. Bir salât ü selâm ettik mi Efendimiz'e, Allah-u Teâlâ Hazretleri bize on salât ü selâm eder. Onun salât ü selâmı bizi ihya eder.

İnsan bir defa salât ü selâm getirdi mi, Allah-u Teâlâ Hazretleri onun yüz tane ihtiyacını giderir. Otuz tanesi dünyaya aittir, yetmiş tanesi

ahirette mükâfat olarak verilecek. O bakımdan Peygamber Efendimiz'e sevgimizi, bağlılığımızı tazeleyelim içimizden... Peygamber SAS Efendimiz'in hayatını öğrenelim, sîretini belleyleyelim, yaşayışını bilelim, gayesini anlayalım, çalışmasının hedeflerini düşünelim!

Hadis-i şeriflerini belleyleyelim, belletelim, öğretelim, okuyalım! Kırk tane hadis-i şerifi ezberleyen insana, Allah-u Teâlâ Hazretleri yarın rûz-i mahşerde ümmetin alimlerine yaptığı muameleyi yapacak. O alimlerle beraber haşrolacak ki, şehidlerden önce geliyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri, müstesna makamlar ihsan edecek diye hadisler vardır bu hususta. Hadis alimlerimiz de bunun incelemesini yaptıktan sonra, kendileri de, meselâ İmam Nevevî de kırk hadis yazmıştır. Ona imtisâl ederek, Peygamber Efendimiz'in hadis-i şeriflerini belleyleyelim, hayatımızı ona göre tanzim edelim!

Efendimiz nasıl yemek yerdi? Efendimiz nasıl giyinirdi? Efendimiz komşusuyla nasıl geçinirdi? Efendimiz ana babaya nasıl davranmayı emretmiş, Efendimiz hayatı nasıl geçirmeyi emretmiş? Ticareti nasıl yapmayı emretmiş ise Peygamber Efendimiz'in bu mübarek Şa'ban ayında, Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm getirerek, sünnetine uyarak, ümmetine hizmet ederek Efendimiz'in sevgisini kazanmayı Allah bize nasib eylesin... Peygamber Efendimiz'in hoşnutluğunu kazanmayı nasib etsin... Nasıl kazanırız? Peygamber Efendimiz, biz onu sevdikçe, biz ona salat ü selam ettikçe, bizimle ilgisi olur mânevi bakımdan...

Çünkü hadis-i şeriflerde bildiriyor ki: Ben bir salavât-ı şerife getirsem, Peygamber Efendimiz'e melekler o salat ü selâm'ı götürüp, Peygamber Efendimiz'e benim adımla, sanımla, memleketimle, künyemle bildiriyorlar. O da ona mukabele ediyor. Siz ederseniz sizi de bildiriyorlar. Salât ü selâmınıza karşılık veriliyor. Böylece her türlü hayrın başlangıcı olmuş oluyor.

Allah-u Teâlâ Hazretleri içimize, Peygamber Efendimiz'e en güzel tarzda uyma aşkı, şevki, muhabbeti ihsan eylesin...

Gül yüzünü rüyamızda, Görelim yâ Rasûlallah! dediği gibi şairin, Peygamber Efendimiz'in sevgisini, muhabbetini içimize yerleştiresin... Sünnet-i seniyyesini ihyâ eyleyerek, şehid sevapları kazanmayı Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemize nasib ve müyesser eylesin... Ümmetine güzel hizmet etmeyi; malımızla, canımızla, bilgimizle, her çeşit varlığımızla, Ümmet-i Muhammed için hayırlı işler yapmayı nasib eylesin...

Şu hristiyanlardan utanıyorum... İsviçre'den bir kardeşim geldi bugün. İsviçre küçücük, avuç içi kadar bir memlekettir. Bizim şehirlerimizden bir şehir kadardır, bir vilâyet kadardır. Ne kadar müstakil devlet varsa birleşmiş, İsviçre kantonları birleşmiş birleşmiş, hepsi İsviçre Devleti olmuş. Birlik beraberlik içinde olmuşlar.

Almanya'dan utanıyorum; dokuz tane irili ufaklı devlet bir araya gelmiş, Federal Almanya olmuş.

Amerika Birleşik Devletleri'nden utanıyorum; kırk sekiz, kırk dokuz tane devlet, koca koca, her birisi Türkiye gibi büyük büyük araziler, ayrı

devletler bir araya gelmişler, Amerika Birleşik Devletleri'ni kurmuşlar.

Avustralya'dan utanıyorum; bilmem kaç tane devlet bir araya gelmişler, Avustralya'yı meydana getirmişler.

Ruslar'dan utanıyorum, komünistlerden utanıyorum. Kaç tane ülkeyi bir araya getirmişler Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'ni meydana getirmişler.

Müslümanlar parça parça... Herkes bütün bütün; müslümanlar parça parça...

Müslümanlar ekonomik işbirliği meselesinde geçen gün ilgililerin ilânları vardı. Müslümanların ortak pazarı hayaldir diyor. Çok uzak ihtimaldir diyor. Ne hayali, hakikatti bir zamanlar... Bir zamanlar, hepsi Osmanlı'nın bayrağı altında değil miydi? Şöyle bir yüz sene önce, seksen sene önce bütün o hayal olan şeyler hakikatti de, biz hakikatleri hayal haline getirdik. Koca koca arazileri elimizden kaptırdık. Koskoca Devlet-i Aliyyeyi perişân eyledik. Şimdi toplamak hayaldir diyorlar.

Hayal olur mu, çalışsak bir günde olur. Çalışsak bir günde olur bu iş ama, çalışmamışız, düşünmemişiz. Biz Arapça bilmeyiz, onlar Türkçe bilmez. Birbirimize gitmeyiz, gelmeyiz, ahbablığımız yoktur, tanışıklığımız yoktur. Onların başına kâfirlerin tayin ettiği satılık insanlar geçer. Biz yanaşmak isteyince dirsek çevirirler. Paralarını götürürler, Avrupa'da yatırılırlar, Amerika'da kullanılırlar. Türkiye ile işbirliği yapmazlar, sıkışincaya kadar... Başları sıkışıklığa gelinceye kadar...

Allah-u Teâlâ Hazretleri mü'minlerin arasındaki kızgınlıkları, kırgınlıkları izâle eylesin... Birbirleriyle kardeş olmanın şuuruna erdirdin... Birbirlerini candan sevmelerini nasib eylesin... Müslümanların birlik ve beraberliği için, olanca gücüyle, gayretiyle çalışmayı Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemize nasib ve müyesser eylesin...

Biz bu cefâkeş müslümanları, perişan müslümanları, harap ülkelerimizde, mazlum halklarımızla beraber sıkıntılardan kurtulup dünyada da ahirette de aziz olmamızı, mes'ud ve bahtiyar olmamızı, şu mübarek gece hürmetine Rab-bimiz Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri nasib eylesin... Habib-i Edibinin yolunda yürüyüp, ahirete iman ile göçüp, Peygamber Efendimiz'in Livâü'lHamd'i altında, Havz-ı Kevser'i başında toplanmayı, Allah-u Teâlâ cümlemize nasib ve müyesser eylesin...

Bi-hürmeti esmâihî'l-hüsna ve bi-hürmeti leyleti'l-berâeh, ve bihürmeti esrâr-ı sûreti'l-fâtihah...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

12. 04. 1987 - İskenderpaşa Camii

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER
sohbetlerine PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

